Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35441
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

Abbas zenon dñi cet i scytholm
egressus e nocte de cella sua ut deambularet pse-
mu et ecce fratres e dñi longe pressiss errant tres
dies noctesq abulas et read usq admortem
fatigatus et ecce assistit ei cu i fas habes
tu mane pane et dixit ei Exsurge et gnede ait
ille nosq tres dies sabat n fatasia te Cui
frans dixit tu fecisti p oasi no g surge
et comede Cui abbas zenon no acquiesc n
et sido et tuo oasset et cu ille audiet quia
dabat ei tue surrexit et quod p ipsi dixit ei
frans Quam pl abulasti tam longe es
accelta tua si surge et sequere me et mox iuxta
e cu cella sua dixit g ei zenon ingrede in
cellam meam et fac orom et i egressus zenon
de cella sua ille no apparuit De sopno

Abbas daniel debere febat arsenio co
q fabbrow die solet lucere p dorsum suum
dimittebat i oree pistens et tunde desq mag
accelid no desistebat orare n septi die sol
ueq octos eis surgere ipsis et cras aut
noctes sepe pugiles ducebat et ipse diluci
cu uelis pax quare fragilite quesie di
cebat sopno beni male fuc et mox pax
claudes octos q eqrus subripiebat pax sopm
sedendo et statim exsurgebat et ducebat
suffit modacho si dormiet vadit si est
in pugnator hic ipse arsenius totu tps
vite sue sedens adoq manum panni
flebat i sinu ipsi lacrimas q obdesid in
cune vite ebro erebat exortu eis De la

Obida fres dñi adabbtes lucu boe et ore
adueniss equisit cos zenon dicens Qd
solestis maiis uris opare dixit illi Deserue
nos nu maiis opam si sedm q dixit apostolus
sine cessare oram Ait zenon aut no
maducatis et illi pfessi sut et dixit eis qm
g quedis qs puos oat at illi gaue
et ueq rami sut cos ducis Quod no dor
mitis Cum illa se dormie dixisset dixit
eis Qm g dormitis qs oat puos et no
tuene qd rideret ei dixit dixit eis In
dulgete g nu quoz no facitis sic dicitis
Ego at dico vob q ad mocq maiis meis
opans su cessare oro sedo n dmac usq
adhora qsti et pauca palmar folia in
fundo et facio exinde funiculos et intim
oro dicens exserere mei deq sedz magn
mag tua et sedm multi mi facto tuaz
dele i tatate mea Cum qq plenio opa ma
nuu meaz et fecio alia vasa a pauos
funiculos et emo exeis numos decz
exeis numis duos do pauris et eligam
quedo qm g comedo aut dormio tue
illi sine tumulte i plet oroz mea

Abbas machari dñi semel
destructi pnet sporellas qs tendat gnides
lus vie laboz defessi ifedit et dixit deq
ru sis q aplq no valeo abulare et mox
elevat e tuet q sup flumin vn adhur
multis heret habebat i tualis

Abbas ammon venes i deserto adlarum
voles gauie aqs vidit basiliscu et iactas
se i facie sua dixit Due a ego moiturq
sr a ista bestia basiliscq mox putrutez
di dissiparus est

Abbatis besaionis dictq note dulq cu
quad die cu ipo pit iuxta lutq maiis am
bularet quit cu multu sitie et dixit sem
ius me mant pr et bibis besaion fra
oree iussit eu aqs d mai tolie et bibe Qd
cu fecissi et dulassiq aqs epissi vasellu
q secu ptanat i plenu Qd cu vidissi abba
besaion dixit adeu Quae i plesti uos aq
sili at ille dixit indulge mi pr Timeo
ne forte e iantea sicaz Cui zenon dixit
indulgeat e deq fili q ubiqs deq e et
pt dulcez aqs tibi pstae

Obida fr voles dyscede i solitudine amare
pa plibebat ille no ducebat mri suc
permitte me mri saluae volo aliaz meam
Cu aut no potissi erine mri dimisit eu
ille no venes i solitudine pnegla deq vicu
sua q sedebat Contigit ut mortu mri
eis et p q ipsi aliq fratq e ipse cgtq et
rapti i extasi adiudicati ducti mrez sua
cu ligis qui indurabat ille at cu vidissi
cu obstupuit dicens Qd e hoc fili et cu
i hoc loco deducti es qdepnadq et ubi sit
uba alia q solebas duce qm salua nolo
aliaz meaz Cubestens qd ille dubis que
audiebat stabat qa ut sedebat qd rudet
et ecce voce fra ut hic euocaret tqm
alio iusso cenobio fres Explit lib 29

Incipit ca la lib tri

De modacho solitario qui i finibus cyrieny
i puo tugurio

De Cussiuoc i allecpacia eroz plibus oigere

Cunnicoa desto sono quem fuit stu
dios i dmus eorum

De septimis ca nihil nostris

De duobus monachis eqlibus vi cet mic panc
aliq an sol occasu no quiedebat

De solitario cui abbas xii uos puos panc
pmittebat

De eremita qui puteu e bone sedebat